

הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה) והאישה

מאת מאג'ד בן סלימאן אלרסי

תרגום: אברהים חטיב

20.9.2016 (18.12.1434 להיג'רה)

השבח לאלה, ריבון העולמים, והשלום והברכה הרבים על נביא האסלאם מוחמד ועל חבריו.

- אינני מגזים אם אומר שמוחמד עליו הברכה והשלום הוא המשחרר האמיתי של האישה. מפני מוחמד, עליו הברכה והשלום, נשלח על ידי ריבון העולמים, בזמן שלו היו לאישה זכויות כלשהן, וזה נושא שיתארך, אם נדון בו. מספיק לי להבהרת הנושא שוועידת מאכון הנוצרית, אר נערכה במאה הששית בצרפת, דנה בנושא הבא: "האם האישה היא גוף שאין בו נשמה, או גוף ונשמה?". בסוף הוועידה הוחלט ש"לגוף האישה אין נשמה שלא תכנס לגיהנום, חוץ ממרים אמו של הנביא ישוע עליו הברכה והשלום".
- הנביא מוחמד עליו הברכה והשלום אמר שהאישה שווה לגבר באנושיות כשאמר "הרי הנשים הן אחיות לגברים".
- אללה, יתקדש ויתעלה, אמר בקוראן, שהאישה העושה חסדים, כמו הגברים, תציל את עצמה מהעונש ביום הדין. וזה בניגוד גמור למה שהוחלט בוועידת מאכון הנוצרית. אללה אמר בסורה 33 פסוק 35 "אכן המוסלמים והמוסלמיות, והמאמינים והמאמינות, הם אחים ואחיות, והאדוקים והאדוקות, ודוברי הצדק ודוברות הצדק, ובעלי הסבלנות ובעלות הסבלנות, והענווים והענוות, ונותני הצדקה ונותנות הצדקה, והצמים והצמות, והשומרים על טהרת ערוותם והשומרות עליה, והמרבים להזכיר את אללה והמרבות להזכירו, להבם הבטיח אללה סליחת חטאים וגמול אדיר".
- הודיע הנביא מוחמד עליו הברכה והשלום, שהוא אוהב את האישה, ומגן עליה, ויסיר מעלי את העושק. הנביא עליו הברכה והשלום אמר "אללה גרם לכך שמהחיים האלה התאהב באישה ובמאסק (סוג של בושם), וגעיתי נמצאת בתפילה".
- כאשר האישה נשואה, אמר עליה הנביא עליו הברכה והשלום "תיראו מאללה בנשים שלכם, כי התחתנתם איתם על פי חוקי אללה, שכבתן איתן במילתו ל אללה, ולהן יש מכם את פרנסתן ולבושן בנועם". כמו כן, אמר הנביא עליו הברכה והשלום "החיים הם תענוג, והתענוג הטוב בחיים הוא אישה ישרה".

- הנביא עליו הברכה והשלום אסר להכות את הנשים ואמר "אל תכו את האמות של אללה" ובחיי הנביא עליו השלום והברכה לא היכה אישה...מעולם!
- הנביא עליו הברכה והשלום ציווה להיות סובלני כלפי הנשים, ואסר לשנוא אותן. אפילו אם תטעה האישה הוא אמר "אל ישנא המאמין את המאמינה. אם הוא ישנא התנהגות מסוימת, הוא יתרצה מדברים אחרים". זה הוא שילוב של תכנון חדש האומר לחפש את הדברים הטובים באישה ולהתעלם מהתנהגויות שליליות, כי להתרכז על השלילי יוביל להתרחקות ושנאה. הרי הנביא עליו השלום קורא לבעל להתרחק מנקודות השלילה שבאיה ונקודות החולשה וטעויותיה וכישלונותיה, אם כל אלה לא ערו את הטעם הטוב בדת האסלאם. במיוחד אם אישה זאת ניחנת בהתנהגות אצילית ובתכונות טובות. לכן הוא קרא לבעל להיזכר במעלותיה אם הוא יראה אצלה התנהגות רעה. הצדק לא אומר לבעל להתרכז על השלילי באישה ולהעלים מהחיובי, כי לבני האדם טעויות, והאישה היא כשאר בני האנוש. אללה יתקדש אמר בקוראן "חיו איתן בטוב, ואם תשנאו אותן, אולי תשנאו דבר טוב שאללה שם בו הרבה טוב", וזה בסורה 4 פסוק 19. כלומר, חייכם עם נשותיכם מבוססים על כבוד ואהבה, ונתינת זכויות. וזה כולל חיי הדיבור והמעש, וחברות טובה והסרת המזיק, ועשיית חסד ויחסים טובים, ומראה נאה לפני האישה על ידי לבוש יאה, שימוש בבושם, שטיפת הפה, ועוד דברים טובים. וכמובן ניקיון הגו מלכלוכים וריחות והסרת השער כדי שתראה אשתו את יופיו ותמנע מלהסתכל על אחרים. בהסברת אמירה נבואית זאת אמר מוחמד בן עתימין "החיים הם דבר שהאדם צריך להתענג בהם כמו שהאדם הנוסע מתענג באוכל שלקח אתו עד שיגמר". הטוב בתענוגות החיים הוא האישה הישרה, הטובה בשכלה והטובה בדת, אשר תשמור על בעלה, ועל כספו, ועל סודותיו, ועל ילדיו. ואם שכלה טובה, היא תנהל את משק הבית ואת הבית בכלל. ניהול תקין ותעזור מאוד בחינוך תושבי הבית, ואת הבית בכלל. ניהול תקין ותעזור מאוד בחינוך תושבי הבית. אם יסתכל הבעל על אשתו ישמח, ואם יעדר מהבית אז תשמור האישה את הבית ואת כל תכולתו וסודותיו, ואם הסמיך אותו בנושא מסוים, היא אינה בוגדת. זאת האישה, הטובה שבתענוגות החיים.
- הנביא מוחמד עליו הברכה והשלום החשיב את טיב התנהגות האדם עם את אשתו כמדד שישקף את טיב האדם הזה. הנביא עליו הברכה והשלום אמר "הטובים ביניכם הם הטובים בהתנהגותם לנשותיהם". עוד אמר הנביא עליו הלום "הטובים ביניכם הם הטובים לנשותיהם, ואני הטוב ביניכם לנשותיי". הרי האדם בביתו, אולי ירגיש שהוא המלך, השליט, וירה לעמו לעשות שפטים באישה ובילדים, החלשים ממנו, בזמן שמחוץ לבית הוא מנהג בשוויון עם האחרים, כי הוא בן אדם רגיל, והאנשים לא

זקוקים לשרותיו בקיומם, לכן אם האי יתנהג בטוב עם אשתו, שנמצאת "תחת חסותו", זה מראה שהתנהגותו טובה. כמו כן, עזרת הגבר בעבודות הבית, במיוחד בזמנים של חולי, היריון מתקדם, לידה, או עומסי, מראה על איש אשר מתנהג טוב. הנביא עליו הברכה והשלום היה עוזר לנשותיו ומשרת את עצמו, במיוחד בבית. אשתו עאישה נשאלה פעם "מה עושה הנביא עליו השלום בבית?" היא אמרה "הוא היה אדם ככל אדם, מתקן את בגדיו, חולב את העזב ומשרת את עצמו". עָרְוָה אמר שהוא אמר לעאישה "הוי אם המאמינים, מה היה שליח אללה עליו השלום והברכה עושה כאשר היה שוהה בביתך?" עאישה אמרה "כמו עושה כל אחד מכם בשרות בביתו, מתקן את נעליו, תופר בגדיו, ומשרת את עצמו". אללה אמר "ואם תשנאו אותן", כלומרי, הגברים, אם ישנא איש את אשתו, בגלל סיבות מחיי היומיום, תתאפקו בהתנהגותן כלפיהן, כי אולי תשנאו דבר שיביא לכם תוצאות טובו, כמו ילדים ישרים, ועוד. אולי גם האישה תתקן את התנהגותה, ותתחיל להתנהג בטוב אל בעלה. בגלל שהרגישה את הטוב בהתנהגותו, והתאפקותו כלפיה, וכתוצאה מכך ישתפרו היחסים בבית, והשנאה תהפוך לאהבה, ואללה ייתן לזה אשר מתאפק בהתנהגותו שכר רב ביום הדין. כך תהיה ההתאפקות סיבה לאושר בחיי העולם הזה והעולם הבא. נא לשים לב שהקוראן קרא לאדם לעשות טוב לאשתו, אפילו כשאינו אוהב אותה או חפץ בה. איזה חסד יעשה הגבר, גדול יותר מהחסד הזה עם בני ביתו?

- הנביא עליו השלום אמר שמי שמתנהג רע עם אשתו, אינו מטובי המאמינים. הוא אמר "נפגשו עם נשותיכם, רבות מנשות המוסלמים. הן התלוננו כי בעליהן מתנהגים אתן לא טוב. אלה שעושים כך, אינם מהטובים". עם האישה צריך להתנהג טוב, כי האישה היא אם ילדיך, מטפלת בענייני ביתך, מחנכת את הילדים, שוכבת איתך ומכינה את האוכל, שומרת עליך ועל ילדיך, ואת כל זה רק האישה יכולה לעשות. נשות הנביא עליו השלום חיו אתו כשהוא שומר על כבודן, אינו מעליבן, או מטיל עליהם משהו מעל יכולתן או מבזה אותן. הוא אינו מזיק להן, אינו מכה אותן, אינו משפילן, אינו מזניח אותן, אינו מונע מהן להביע את דעתן בחופשיות וכל זה כביצוע הצו האלוהי שבסורה 4 פסוק 19, שבו נאמר "חיו עמן כדין". אבן כת'ר אמר בפרוש לפסוק הזה "הנביא עליו הברכה והשלום נהג עם נשותיו כאדם שטוב לחיות איתו, מחייך תמיד, מפנק את נשותיו, נוהג איתן בעדינות, אינו מתקמצן, מוציא עליהן מכיסו וצוחק איתן. אפילו היה מתחרה עם אשתו עאישה בריצה. עאישה אמרה "בצעירותי, כשהתחרתי עם הנביא עליו השלום, זכיתי בתחרות. כשעליתי קצת במשקל והתחריתי, עם ניצח ואמר לי "אחד לי ואחד לך".

נשות הנביא עליו השלום היה מתאספות כל לילה אצל מ שישכב איתה הנביא עליו השלום. באותו לילה, הן היו אוכלות עם הנביא, ואח"כ הולכות כל אחת לחדרה. הנביא, לאחר שהיה נועל את דלת החדר, היה מתכסה עם אשתו בכסוי משותף אחד.

אחרי תפילת "אלעישא" היה יושב עם אשתו, מעט מדברים, "מעבירים זמן", ואח"כ הולך לישון – עד כאן נגמרו דברי אבן כת"ר. מורגש כאן כמה חיי הנביא עליו השלום עם נשותיו היו קלילים, טובים, עדינים ובהם הרבה אורך רוח.

נקרא את הספור הבא כדי לדעת עד כמה התחושות והרגשות היו בין הנביא לנשותיו יפות... וכמה אהבה הוא היה נותן לנשותיו.

מוחמד עליו השלום אמר לעאישה "אני יודע כשאת מרוצה ממני או כועסת עלי!" אמרה עאישה "מאין לך לדעת זאת?" אמר: "אם את מרוצה ממני את אומרת: 'באלוהי מוחמד – לא', ואם את כועסת עלי את אומרת: 'באלוהי אברהם – לא' ". עאישה אמרה: "נכון שליח אללה- כשאני כועסת אני מתרחקת רק מהשם שלך – כי אהבתך בלבי אינה משתנה". אהבת הנביא עליו השלום לאשתו חדיג'ה הראשונה, נמשכה גם לאחר שהיא נפטרה. בכל פעם שהוא היה שוחט כבש הוא היה מחלק את בשר הכבש בין חברותיה.

הנביא עליו השלום היה מתייעץ עם נשותיו בכל העניינים הגדולים והקטנים, והיה מקבל את עצותיהן. ואל נשכח שהאדם הראשון שהאמין באסלאם ובשליחו מוחמד ותמך בו כספית ורוחנית – הייתה אשתו הראשונה, חדיג'ה, יתרצה ממנה אללה.

לאחר שחתם הנביא עליו השלום עם נציג אויביו, שבט קורישי, את הסכם אלחודיביה, הוא אמר למאות חבריו שהיו אתו, ושהתחלה כעסו על החתימה "קומו ושחטו את זבחכם והסתפרו", הוא אמר כך כדי שיתכוננו לחזור הביתה. איש מחבריו לא קם כדי לבצע את מה שאמר מוחמד עליו השלום. הוא אמר את המשפט הזה שלוש פעמים (כעסו כי חשבו שמוחמד עליו השלום ויתר יתר על המידה לקורישי. אך הוא ויתר לקורישי בהשראה מאללה וכהתחלת הניצחון הסופי על קורישי). כשלא שמעו המוסלמים להוראותיו, נכנס לאשתו, אום סלמה, שנלוותה אליו במסע זה, והתייעץ איתה, "מה לעשות?!", היא אמרה לו "הוי שליח אללה: האם אתה רוצה שיעשו את זה?" הוא אמר: "כן!". אז היא אמרה "אז צא לשם, ואל תדבר עם אף אחד מהם, עד שתשחט את קורבנך ותקרא לספר לגזוז את שערותיך". הנביא עליו השלום שמע לעצת אשתו, יצא ושחט את קורבנו, וקרא לספר שגזז את שערותיו. כשחבריו ראו מה נביאם עושה, קמו כולם, שחטו את קורבנותיהם, והאחד היה גוזז את שערות חברו עד שכמעט פצעו אחד את השני כשהיו גוזזים האחד את שערות השני, כמילוי הוראות הנביא מוחמד עליו השלום.

הנביא מוחמד עליו השלום היה רך ונעים עם נשותיו . כמו שאמר ג'אבר יתרצה ממנו אללה "שליח אללה עליו השלום היה איש רך ונעים ,אם אשתו רצתה דבר היה משיג לה אותו" עאישה אמרה : פעם נכנסו אנשים מחבש למסגד, והיו משחקים ורוקדים, הנביא עליו השלום "הוי הלבנה את רוצה לצפות בהם"?! אמרתי : כן! (חצרה היה סמוך למסגד ונפתח אליו). הנביא עליו השלום, עמד לפני בפתח הדלת ואני עמדתי מאחוריו ושמתי את ראשי על כתפו ולאחר שצפיתי בהם ..ונמאס לי .. שאל אותי אם אני מסתפקת במה שראיתי .. אמרתי: כן.. אמר לי לחזור למקום בחדר.

הנביא עליו השלום, הזהיר מלפרסם את "סודות המיטה" שבין בני הזוג, כדי לא לפגוע ברגשות האישה, וכדי שאחרים לא ידעו את האסור עליהם לדעת.

הנביא עליו השלום אמר, " מהרעים אצל אללה ביום הדין - הגבר השוכב עם אשתו, ואחר כך מפרסם מה שהיה ביניהם". אלנאווי אמר, בפרושו אמירה זאת "באמירה זו אסור על הגברים, לפרסם את רגעי ההנאה המינית ביניהם לבין האישה שלהם".

מהכבוד שחש הנביא עליו השלום הוא אסר על הבעלים לחשוד בנשותיהם, והניסיון להכשילן, ובכלל זה לחזור אל הבית ממסע ארוך, בלי להודיע להן על מועד החזרה.

ג'אבר, שיתרצה ממנו אללה, אמר: "שליח אללה עליו השלום אסר על הבעל לחזור אל ביתו בלילה בלי לידע את האישה, כמי שחושד שאשתו בוגדת בו עם אחר, או להכשילה.

ההלכה האסלאמית אפשרה לאישה להתפלל את כל תפילותיה בבית, בזמן שדרשה מהגבר להתפלל את חמש תפילות החובה במסגד, כל זה כדי לעזור לאישה להשלים את עבודות הבית, ולא לחשוף אותה ביציאותיה מהבית להצקות של גברים אחרים. ההלכה אפשרה לנשים הרוצות בכך להתפלל במסגד. הנביא עליו השלום אמר, "אל תאסרו את המסגד על נשותיכם. אבל עדיף להן להתפלל בבית".

הנביא עליו השלום הפציר בבעל לפרנס את אשתו, כמה שהוא יכול, ואמר: "הבעל יקבל שכר מאללה על הפרנסה הזו, כדי שהבעל יפרנס באהבה ובחשק".

הנביא עליו השלום אמר: " לעולם לא תוציא הוצאה, לרצות את ריבונך ,אלא שקבלת שכרך עבור זה, אפילו עבור מה שתשים בפי אשתך".

הנביא עליו השלום אמר: " הטוב בכספים שמוציא האדם (לשם שמיים) כסף שיוציא האדם על ביתו"

הנביא עליו השלום עוד אמר: " אם אתה משקה את אשתך כוס מים , תקבל (על כך) שכר מאללה .

אנס בן מאלק אמר על חמלת הנביא עליו השלום על הנשים שאינן קרובותיו (בכלל) באה אישה אל שליח אללה עליו השלום ואמרה: הוי שליח אללה אני צריכה אותך. אמר הנביא עליו השלום: (קרא בשמה) ואמר לה שבי איפה שאת רוצה כדי שאשב ואשמעך.. היא ישיבה.. הנביא ישב ושמע אותה. וקבלה מה שהוא רוצה.

אבו הוריירה אמר שהנביא עליו השלום אמר "מי שעוזר לאלמנה, או למסן, הוא כמי שנלחם למען אללה, או התפלל כל הלילה, או צם כל היום.

מהכבוד שנתן האסלאם לאישה, הוא שהאסלאם הפציר בה לשהות בבית, על מנת שתוכל למלא את תפקידיה הרבים בבית, וציווה על הבעל לעבוד, למען פרנסת כל המשפחה. אללה אמר "ושהו בבתין". כלומר, אל תצאו אלא לצורך, וזה מחמתו, כי לשהות בבית נוח יותר מבחינה גופנית. הרי לאישה יש מחזור חודשי, ותקופת הריון, ותקופת לידה, והיא מטפלת בתינוקות, לכן נוח לה להישאר בבית. כמו כן, ההישארות בבית נוחה מהדחיס והצפיפות בשווקים או המפגש עם הרבה גברים שטוב לאישה להתרחק מהם. לכן האסלאם הפציר בנשים לשהות בבית, ולצאת רק לצורך, כמו ביקורים אצל קרוביה, או קניית מצרכים, או לימוד בנות וטיפול בהן. אם הבית המוסלמי יבצע את כל זה, יהיה איזון בין שני הצדדים, הבעל והאישה. הבעל עובד, ומפרנס את המשפחה, והאישה בבית שומרת עליו, מכינה אוכל, מחנכת את הילדים. האסלאם אינו מונע מהאישה לעסוק במסחר, אם יש לה כסף, וזה בתנאי שתדאג תחילה לביתה ולמשפחתה, כי הבית הוא בעדיפות הראשונה. הנשים במערב סבלו בגלל עבודתן מחוץ לבית, בגלל השוויון לכאורה בין הגבר והאישה. לכן חשקו הגברים בנשים, במיוחד אם הן יפות וצעירות. הנשים נהיו מוקד לניסיונות אונס והטרדה מינית, ואל נשכח את תופעת הילדים הממזרים. מרוב מגע יום-יומי עם גברים, התחילו הנשים להתקשות ולהתנהג כמו גברים. הסופרת אני ורד, כתבה בעיתון אסטרן מלי, ב-10.5.1901, מאמר בו אמר "שבנותינו יעבדו בבתים כשפחות, עדיף להן מעבודת בתי החרושת או המשרדים, דבר אשר מלכלך ת הבנות, מעלים מהן לעולם את ניצוץ החיים נקבות. הלוואי וארצותינו יהיו כארצות האסלאם, שיש בן כבוד וטוהר". אם יפחת הטבע הנקבי אצל האישה, יפחת ערכה בעיני בעלה. אז יחפש בעלה בסתר, שתספק את הצרכים שלא מצא אצל אשתו. די בכך אם תוצאת העבודה מחוץ לבית תהיה תוצאת איבוד הבית או הכשלתו. השאל היא איך אישה עובדת כל היום תוכל גם לחזור לבית עם חיוך ולטפל בילדיה ולשרת את הבעל. אישה העובדת בבית, ויש הרבה מאוד עובדות בבית, תהיה מוכנה לקבל ילדיה החוזרים מבית הספר, וגם את בעלה החוזר מהעבודה, כאישה אוהבת, ומחייכת, נמרצת, וגם הילדים יקבלו את העזרה הדרושה בבית והבעל יקבל את החיוך והרגיעה הדרושה, והחיים יתנהלו על מי מנוחות.

אין להבין מכל זה, כי אסור לאישה לעבוד מחוץ ביתה. זה מותר אם צריך. "הוועידה המתמדת לפסיקות דתיות" אמרה ופסקה: "אם עבודת האישה תהיה בסביבה נשית שאין בה מעורבות ביחיד עם הגברים והעבודה בהסכמת הבעל, אכן מותר לאישה לעבוד. מהעבודות המורשות לנשים, ניתן למצוא למשל מורה לילדים ולבנות, או טיפול בנשים ... כמו כן נאמר בפסיקה "כי מה שהוסכם בהלכה האסלאמית, שהאישה תיזכר במעמד שכבד אותה אללה בוי, לשהות בבית להתרחק מהחשדות ומהמבחנים, או מה שיזיק לה ולשמה הטוב, ותעסוק בחינוך ילדיה, שירות בעלה וביתה", אבל אם היא תצטרך לעבוד, היא תבחר מהעבודות מה שמתאים לה בחייה ובדתה ושעבודתה לא תפריע לה בשירות ביתה, בעלה וילידיה. אבל שתתחרה עם הגברים על עבודות שמתאימות רק לגברים? בלתי אפשרי. זה בגלל הוצאות השליליות והנזקים החברתיים הגדולים שעבודות אלה ימיטו עליה ועל חברתה, כי היא תיקח את מקומות העבודה של הגברים ותמנע מעצמה לבצע מה שמוטל עליה בבית, ואז כל הצדדים יינזקו.

- הנביא עליו הברכה והשלום כיבד את הנקבה. כשהיא בתי, הוא אמר "מי שנתן לו אללה בנות, כמבחן לסבלנותו, והוא התנהג בטוח, הם יגנו עליו מאש הגיהנום". אמר "מבחן, כי חינוך וגידול הבנות מבחן התחשבות וסובלנות האב". הנביא עליו הלום כיבד את הנקבה גם בהיותה אם. מישהו בא לנביא עליו הלום ושאל אותו "הוי שליח אללה, למי מבני האדם אני צריך להתנהג טוב?". הנביא ענה "לאמך!". שהוא שאל "ואחרי אמי, למי?". הוא שוב ענה "לאמך!". ואחרי זה הוא שאל בשלישית "ואחריה?", הוא ענה את "אביך".
- הנביא כיבד את האישה, באשר היא אישה. הוא היה אומר "המלצתי לכם היא לנהוג יפה בנשים".
- מה הם רוצים מהנביא יותר מזה? ומדוע שונאים אותו? האם כי עשה לאישה מעמד מוערך ומכובד? ושמר אותה מכל משמר? שמר אותה מניצול סוחרי המין וסרסורי הזנות? או כי הוא עשה ממנה יקרת ערך שאין לגעת בכבודה או לנצלה למטרות לא נשגבות?

מענה לשקרים

- אמרו שמוחמד עליו הלום כלא את האישה בבית...זזה שקר גס ומוחלט! כי בזמן הנביא עליו השלום, האישה הייתה יוצאת מהבית להתפלל במסגד והייתה הולכת לשוק והייתה קונה והייתה מוכרת והייתה משתתפת במאמץ נגד התוקפנים, בכך שהייתה משקה את החיילים, מטפלת בפצועים, על אף שהן לא היו חייבות לעשות זאת!

- עוד אמרו שמוחמד עליו הלום לא נתן לאישה את זכויותיה; לא שמע את תלונותיה; ולא התייעץ איתה בעניין כלשהו... התשובה על השקר הזה; והוא אכן קרי, במה שתיארנו קודם על ההתייעצות בנושאים שונים, על הקשבתו לתלונות הנשים ועל נתינת זכויות לאישה, כמו שלא היה קודם לכן באף דת אחרת.
- עוד אמרו שמוחמד עליו השלום התיר את ריבוי הנשים ללא הגבלות וללא תנאים. התשובה לשקר הגס הזה הוא שהנביא עליו השלום אמר "מי שיש לו שתי נשים, והוא התעניין באחת והזניח את השנייה, ייתן על כך את הדין ביום הדין". בחייו, הנביא עליו השלום היה שוכב כל לילה עם אחת מנשותיו ולא היה חוזר אליה עד שסיים את סבב נשותיו כולן. אם היה צריך להשתתף במסע, הוא היה מגריל בין נשותיו, ומי שעולה בהגרלה הייתה נוסעת איתו. התרת ריבוי הנשים, אינה רק באסלאם. הנביאים אברהם, יעקוב, דוד ושלמה, התחתנו עם יותר מאחת. ריבוי הנשים באסלאם איננו חובה, אך מותר, ויש תנאי לכך בקוראן שאותו אומר אללה "אם אתם חוששים שלא תהיו צודקים בין נשותיכם, אל תתחתנו אלא עם אחת". כלומר, שאם אתם חוששים שלא תהיו צודקים עם נשותיכם, אל תתחתנו אלא עם אחת.
- אמרו שנהביא מוחמד עליו השלום התיר להכות את הנשים!!! והתשובה לשקר הנוסף הזה היא שהנביא עליו השלום אמר "אל תכו את אמות אללה". במקרים קשים מאוד, התיר האסלאם לבעל לדחוק קלות באשתו עם דבר קלה כעיפרון. גם במקרים כאלו, הוצאה הרצויה היא רוחנית ולא פיזי או גופני. זה אמור להיות אזהרה רוחנית מהאישה לאישתו על חומרת המצב. גם זה רק לאחר שהבעל מדבר עם האישה ומייעץ לה, ואם הדיבור והייעוץ אינם מועילים, אז הבעל אמור להפסיק לשכב עם אישתו, אולי צעד זה ישכנע, ישכנע את האישה. ואם כל הצעדים לא יניבו פירות, אולי דחיקה קלה תשכנע, וזה מבלי להתיר אפילו סימן קל שבקלים! ההוכחה לזה היא מה שאומר אללה בפסוק 34 שבסורה 4 "אך את אלה אר אתם פוחדים שתמרודנה, הטיפו להן מוסרי, והימנעו מביאה אליהן במגע, ודחקו בהן קלות, ואם תשמענה בקולכם, אל תמשיכה יותר ללחוץ עליהן. ואללה הוא הנעלה". פרוש הפסוק הוא שם אתם פוחדים שהנשים ימרדו, יעצו להן במילים טובות, ברכות ובסגנון יפה. אם האישה לא משתכנעת, אז יש להפסיק לשכב איתה, וכך אולי היא תחזור מסורה. אם היא לא משתכנעת, אפר לדחוק בה קלות, באופן כזה שלא ישפיע על גופה כלל וכלל. מפני שהמטרה היא לא לגרום נזק לגוף או להשפיל אותה, אלא אזהרה וניסיון לתקון דרכה, ולתת לה הרגשה שהיא טועה וחוטאת, ושלבעל הזכות לתקן את דרכה. אנו מרגישים פה שהאסלאם לא אישר אלימות כנגד האישה, או גריעה מזכויותיה, אחרי חוזה הנישואין או בזמן הפרדות ממנו או נתינת הגט. האסלאם התיר בזמן

ההתמרדות להזכיר לאישה באמצעות ייעוץ, והאם הייעוץ והאזהרות לא מועילים, לדחוק בה קלות על מנת לשמור על אחדות המשפחה והילדים, ולא להביא לגירושין. ביי הנביא מוחמד עליו השלום, הוא מעולם לא הכה אישה. אשתו עאישה אמרה: "שליח אללה עליו השלום לא הכה אישה בחייו, ולא משרתי, ולא אף אדם אחר". הנביא מוחמד עליו השלום אמר בעצמו "זה אשר מזיק לאשתו, אינו מטובי המוסלמים". אם נסקור את מצב הנשים במדינות המערב, מדינות התעשייה והכסף, נראה שמצאו במחקר אמריקאי שנערך, משנת 1987, שכ-79% מהגברים מכים נשים, במיוחד את נשותיהם. במחקר אחר שפרסם ארגון ה-FPT נמצא שבאמריקה, כל 18 שניות, גבר מכה אישה. במחקר שפרסם האיחוד האירופי בשנת 1988, נאמר שרבע מנשות האיחוד נתקלות באלימות מצד הבעל שלהן. התופעה הנפוצה באירופה היא אלימות במשפחה. כמו כן, המחקר הוכיח שמחצית מרוצחי הנשים באירלנד הם בעליהן או חבריהן. בפינלנד, חמישית מהנשים מוכות על ידי בעליהן או חבריהן. מחקרים אלה מוכיחים ההלכה האסלאמית וההתנהגות של הנביא מוחמד עליו השלום, עדיפות בהרבה מהמצב במערב המתקדם לכאורה.

לסיום

צריך להבין שכל אמירות הנביא עליו השלום ומעשיו, לא נאמרו או נעשו מתוך תאוות נפשו או כתוצאה מהחלטה אישית שלו. כל אמירותיו נאמרו, ומעשיו נעשו, מתוך השראה אלוהית שהוא קיבלת מאללה. את כל זה העביר מוחמד עליו השלום לאנושות, וכל מעשיו ואמירותיו נרשמו במסורות האסלאמיות (אחדית'), ויישארו עד יום הדין. אללה אמר בקוראן, שהאסלאם הוא במקום כל הדתות שהיו לפניו. השבח לאללה, ששלח לעולם אל האסלאם באמצעות הנביא מוחמד עליו השלום.

[/http://saaid.net/The-clear-religion](http://saaid.net/The-clear-religion)